

- Bu dersten öğrendiklerinizi kendi cümlelerinizle, kendi çiziminizle, hatta kendi şiirinizle ifade edebilirsiniz.

SUÇLULUK (3)

RAB'BE İTİRAF ETMEK

Ünitemizi yüksek sesle okuyalım.

Aşağıdaki linkte Babam ve Oğlum filminden bir sahne vardır. Öncelikle seyredelim.

<http://www.youtube.com/watch?v=-zbqP542ms0&feature=related>
(<http://www.youtube.com/watch?v=-zbqP542ms0&feature=related>)

Babam ve Oğlum filminden alıntılanan bu sahne, bir babanın oğlunu kaybettikten sonra yaşadığı pişmanlığı anlatıyor. Hayatlarının uzun bir dönemini birbirlerine küs, birbirlerini anlamadan geçirmiş, birbirlerini suçladıklarından ötürü de görüşmemişler. Oğul kasabayı terk eder, evlenir, çocuğu olur. Ancak bir süre hapishanede kalmak zorunda kalır. Bu sürede hastalanır, sonunda eve döner ama kısa bir süre sonra ölür.

Baba yaşayamadıkları, yaptıkları için derin bir pişmanlık içindedir. "Benim yüzümden" diyerek itiraf eder, pişmanlığını bildirir.

Bu sahnede babanın itirafı ve pişmanlığını gördüğünüzde ne düşündünüz?

Bu pişmanlık size ne kadar inandırıcı geldi? Neden?

Bir imanlı olarak günahlarımız bağışlandı. İsa Mesih'in kanı bizi aklamıştır. Ancak hala bu dünyada yaşıyoruz ve günah işleyebiliyoruz.

Bu durumda ne yapacağımızla ilgili Yuhanna bize şöyle diyor:

"Günahımız yok dersek kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır." (1Yu. 1:8-9)

Resimlerin telif hakkı: Shutterstock (www.shutterstock.com) veya kamu malı.

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor. 2.Ko.3:18

AGUSTİNUS'UN İTİRAFI

Agustinus 354-430 yıllarında yaşamış, kilise tarihinde önemli bir yer edinmiş, ünlü bir düşünür, yazar ve teologdur. Hayatı boyunca birçok eser kaleme aldı. En ünlülerinden biri, Türkçeye de çevrilmiş olan "İtirafılarım"dır. Agustinus Tanrı'nın önünde derin bir şekilde suçluluğuyla ve günahıyla uğraşan bir imanlıydı. Bu düşüncelerini de çok açık bir şekilde "İtirafılarım" kitabında yazdı. Okuyacağınız metin onun bu kitabından alınmıştır:

"Ey Rab, insan vicdanının derinliklerine inen **ve hiçbir şeyin gizli kalmadığı senden, itiraf etmek istemesem bile ne gizleyebilirim ki**. Seni kendimden gizleyebilirim ama kendimi senden gizleyemem. Bugünkü inlemelerim kendimden hoşnut olmadığımı gösteriyor. Sen ışığım ve sevincimsin. Öyle ki **kendimden utanıyorum, seni seçmek için kendimden kaçıyorum**. Senin hoşuna gitmek ya da senin aracılığıyla kendimden hoşnut olmak istiyorum.

Rab beni olduğum gibi tanıyorsun. Sana itiraf ederek ne gibi yararlar sağlamak istediğimi daha önce belirttim. Bu itirafı sana sözcükler, ruhsal seslerle değil, kulağının bildiği ruh sözcükleri ve düşünce cıgıllıklarıyla ediyorum. Kötü olunca itiraf etmek, kendimden hoşnut olmamaktan başka bir şey değildir. İyi biri olduğumda bunu kendime mal etmemeliyim. Çünkü Rab **sen doğru kişiyi kutsuyorsun ama daha önce günahkârdan doğru bir adam çıkardın**.

Onun için Rab senin huzurunda yaptığım bu itiraf, hem söylenmeden anlaşılan yani örtük hem de örtülü değildir. Susuyorum ama yüreğim cıgıllık atıyor."

Şimdi birlikte metinden bazı cümlelere tekrar bakalım; bu cümleleri okuyarak aşağıdaki soruları aramızda konuşalım.

Agustinus Rab'be itiraf ederken nasıl bir ruh hali içerisindeydi? Gerçek itiraf nedir?

- ve hiçbir şeyin gizli kalmadığı senden, itiraf etmek istemesem bile ne gizleyebilirim ki.
- kendimden utanıyorum, seni seçmek için kendimden kaçıyorum.
- Rab beni olduğum gibi tanıyorsun.
- sen doğru kişiyi kutsuyorsun ama daha önce günahkârdan doğru bir adam çıkardın

UYGULAMA

"Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır." (1Yu. 1:9) Bu ayeti bir kağıda yazıp görebileceğimiz bir yere asalım. Eğer günaha düşersek bu ayeti hatırlayıp Rab'be hemen itiraf edip tövbe edelim. Eğer bu konuda zorlanıyorsak, bir kardeşimizden yardım isteyelim. Gelecek hafta bu konuda nasıl ilerlediğimizi birbirimize anlatıp teşvik verebiliriz.

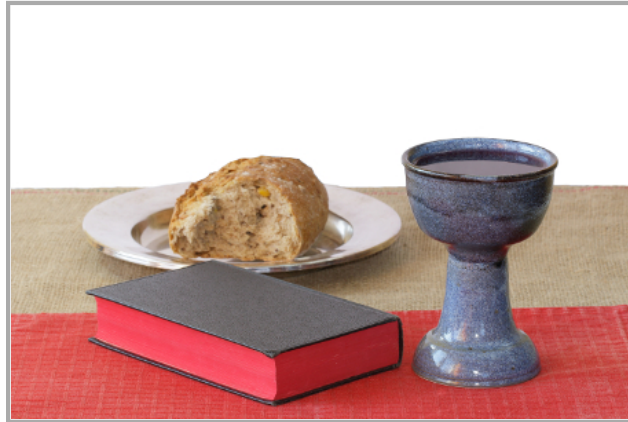
Kilise hizmeti içindir; parayla satılmaz.

“Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba’nın önünde savunur” (1Yu. 2:1) Bu cümleyle devam ediyor Yuhanna, İsa Mesih’le ilgili olarak. İsa Mesih bizi hem kurtaran hem de savunan kişi olarak Babamızın önünde durur. Tanrı ile ilgili de bir gerçek vardır; biz günah işlediğimizde de O hala bizim Babamızdır. Günahlarımız ilişkimizi etkiler ama O’nun sevgisini engellemez.

Adil bir savunucumuz vardır. Taraf tutmayan, gerçekleri olduğu gibi açıklayan, doğru bir savunucumuz vardır. İtiraf ettiğimizde Baba bizi bağışlar. Adil olan Baba, adil Oğlu’nun kanıyla bizi bağışlar. Bu güvenceye dayanarak suçlu olduğumuzu kabul edip günahlarımızı itiraf ettiğimizde bağışlanacağımıza yüzde yüz güvenebilir ve iman hayatımıza devam edebiliriz.

Rab’bin Sofrası günahlarımızı Rabbimize itiraf etmemiz, tövbe etmemiz için bir fırsattır. Pavlus özellikle “uygun olmayan şekilde” Sofra’ya yaklaşma konusunda uyarmaktadır. Kendimizi o Sofra’ya paydaş olacak duruma getirmek çok önemlidir.

RABBİN SOFRASI; İTİRAF İÇİN FIRSAT

Bu dersin alıştırması olarak iki seçeneğimiz var. Eğer Rab’bin Sofrası’nı paylaşmak için uygun bir ortamdaysak, bunu birebir yapmak üzere hazırlanalım şimdi. Eğer değilsek, tıpkı Rab’bin Sofrası’nı paylaştığımız günler gibi, şimdi sofraya yaklaştığımızı düşünelim.

Ortam uygunsa: Bir kardeş Galatyalılar 5:19-21 ayetlerini yüksek sesle okusun. Hepimiz yüreğimizde böyle ya da bunlara benzer günahların olup olmadığını araştıralım. Bunun için bir dua zamanı yapalım. Sessiz bir şekilde Rab’bin önüne gidelim.

Günahlarını itiraf edip tövbe eden kardeş kalkıp Rab’bin Sofrası’ndan alabilir.

Rab’bin Sofrası’nı paylaştıktan sonra şu ayeti yüksek sesle birlikte okuyalım:

“Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.” (1Yu. 1:9)

İtiraf ettikten sonra Rab’bin bağışladığına iman edelim.

Rab’be itiraf edip tövbe ettiğimiz konularda tekrar günah işlemek için ne gibi adımlar atmamız gerektiğini de düşünelim.

Ortam uygun değilse: Hepimiz şimdi Rab’bin Sofrası’na yaklaştığımızı düşünelim.

Bu sofraya gelmeden önce ne yapıyoruz?

Rab’bin önünde günahlarımızı her zaman itiraf edebilir, tövbe edebiliriz. Bu yüzden şimdi sessiz bir zaman yapalım. Aklımıza geldiği kadarıyla, Rab’be suçlarımızı itiraf edip tövbe edelim. Bu sessiz zaman bittiğinde duasını bitiren kişi şu ayeti yüksek sesle okusun:

“Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.” (1Yu. 1:9)

İtiraf ettikten sonra Rab’bin bağışladığına iman edelim.

Rab’be itiraf edip tövbe ettiğimiz konularda tekrar günah işlemek için ne gibi adımlar atmamız gerektiğini de düşünelim.

ALÇAKGÖNÜLLÜLÜĞÜ HOR GÖRMEZSİN

51. Mezmur'u yüksek sesle okuyalım. Mezmuru okuduktan sonra aşağıdaki soruları aramızda konuşalım.

Bütün olarak mezmuru okuduğunuzda, Davut'un tutumu hakkında ne düşünüyorsunuz?

16-19. ayetlere bir kere daha bakalım. Bu ayetlere göre şu soruyu yanıtlayalım; Tanrı'nın karakteri hakkında ne öğreniyoruz?

Davut'un tutumundan, kendi günahlarımızı itiraf etmemiz hakkında ne öğrenebiliriz?

EĞER GÜNAHIMIZI İTİRAF EDERSEK...

"Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz" diyor Yuhanna 1. mektubunda. Hepimiz, iman ettikten sonra kendimizi yine günah işlerken bulmuşuzdur. Görünen bir eylemle olmasa da, düşüncelerimizde günaha düşüyoruz; biri hakkında yargılarda bulunurken, gururla yaptığımız işlerle, içimizden bazıları hakkındaki düşüncelerimizle... İstemesek de, eylemlerimizle de bazen ne yazık ki günaha düşebiliyoruz.

Böyle bir durumda yüreğimiz bizi suçlar. Kutsal Ruh bizi uyarır. Vicdanımız sızlar. O zaman ne yapacağız? Süleyman bize bir yol gösterir: *"Günahlarını gizleyen başarılı olamaz, itiraf edip bırakansa merhamet bulur."* (Özd. 28:13)

Günah işlediğimizde yüreğimizde Tanrı'nın önünde suçluluk duymalıyız. Bu duygu bizi tek bir yere götürmeli; o da günahlarımızı Tanrı'ya itiraf etmeye. Sözlükte itirafın tanımı şöyle yapılmakta: İtiraf, başkaları tarafından bilinmesi sakıncalı görülen bir gerçeği saklamaktan vazgeçip açıklama, söyleme, bildirme.

Bu tanıma göre biz günahımızı, ne suç işlediysek kesin bir şekilde tek tek Rab'be anlatmalıyız. Rab yaptığımızı zaten görüyor elbette ama bizim bu yaptığımızın farkına varmamız, alçakgönüllü bir şekilde Rab'bin önüne gelip itiraf etmemiz, tövbeye yakışır meyveler vermemiz gereklidir.

Şöyle devam ediyor Yuhanna: *"Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülüğün arındırıcısıdır."* (1Yu. 1:9) Bu ayette Tanrı hakkında iki gerçek öğrenebiliriz: O güvenilirdir ve adildir.

Tanrı'nın güvenilir olması ne demektir? Günahlarımızı O'na itiraf edip tövbe ettiğimizde bu güvenilirlik bizi nasıl etkilemelidir?

İsa Mesih, Tanrı'nın önünde bizim için aracılık etmektedir. Bizi O'ndan ayıran günahımız için kefaret olmuştur. Günah işlediğimizde, tövbe edersek bizi bağışlayacağına güvenmemiz gereklidir.